

Р Е Ш Е Н И Е №67

гр.Перник, 28.04.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и първи април две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 44/2011 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното;

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК , във вр. с чл .65 ал. 1 от Закона за общинската собственост.

Образувано е по жалба на ЕТ„Н.-Н.С.“***, представлявано от Не л я М.С., срещу Заповед №РД-72 от 17.01.2011 г. на Кмета на община Перник. С атакуваната заповед на основание чл.4 4, ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, във връзка с чл.65, ал! от Закона за общинската собственост /ЗОС/ е наредено изземване по административен ред на общински имот, представляващ терен от 8 кв.м, находящ се в гр.Перник, ул. Кракра на тротоара пред № 14, ползван за извършване на търговска дейност.

В жалбата подробно са изложени доводи за съществени нарушения на процесуалния закон и противоречие с материалноправните норми на ЗОБС и Закона за устройство на територията. Въз основа на това се иска отмяна на заповедта. Жалбоподателят претендира присъждането на разноски.

Ответникът по жалбата - Кметът на Община Перник, чрез упълномощен процесуален представител, оспорва жалбата. Намира, че при издаването на атакуваната заповед са спазени установените административнопроизводствени правила, а материалния закон е правилно приложен. Представя по делото писмени бележки с подробно развити съображения по съществуването на спора.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-Перник, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на

оспорения административен акт, във връзка с правомощията си по чл.168 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от лице, което има правен интерес от обжалването, срещу акт който подлежи на съдебен контрол, в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред административния орган е започнало с писмо изх.№ 10 -ПО-274/10.09.2010 г., с което жалбоподателката е уведомена, че договор за наем №081010Т859 от 31.10.2008 г. ще се счита прекратен от 01.10.2010 г. Писмото е връчено по надлежния ред и като доказателство за това в административната преписка е приложена обратна разписка. Със същото писмо на ЕТ "Н.-Н.С." е даден срок за освобождаване на общинския терен и е отправено предупреждение, че при липса на доброволно изпълнение ще се предприемат действия по чл.65, ал.1 от ЗОС. В писмото е посочен и срок, в който теренът следва да се освободи - 01.10.2010 г. След изтичането на срока, служители на общинската администрация са извършили проверка на място, като са установили, че теренът все още се ползва за от Е Т "Н.-Н. С.". Извършената проверка и констатацията, че теренът - общинска собственост все още не е освободен са дали основание на Кмета на община Перник да пристъпи към принудително освобождаване на имота. Издадена е заповед № 72 от 17.01.2011 г, която е предмет на съдебен контрол в настоящото производство.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в писмена форма и с необходимото съдържание по чл.59, ал.2 от АПК, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл.65, ал.1 от ЗОС общински имот, който се владее или държи без основание, не се използва по предназначението или необходимостта от него е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на кмета на общината. Предпоставките за прилагане разпоредбата на чл.65, ал.1 ЗОС са две - имотът да е общинска собственост и да се владее или държи без основание или на отпаднало такова. В конкретния случай от доказателствата по делото се установи, че основанието на което жалбоподателката е ползвала 8 кв.м площ на тротоара на ул.Кракра, пред дом № 14, е издадено от община Перник на основание чл.12, ал.5 от ЗОС и чл.56 от ЗУТ, разрешение за извършване на търговска дейност на открито № 15 от 13.05.2008 г. и договор за наем сключен с община Перник. В договора изрично е уговорен срок от шест месеца, за който се предоставя теренът. Посочена е и конкретна дата, от която наемният договор влиза в сила -

01.11.2008 г. Облигационното правоотношение се е погасило с изтичането на шестмесечния срок на 01.05.2009 г. , а заедно с това е изтекъл и срокът на разрешението за извършване на търговска дейност на открито, тъй като то е издадено за времето на действие на договора за наем.

По делото е представен изготвен от работна група протокол с дата 12.01.2011 г., от който е видно, че общинският терен се ползва от жалбоподателката и след като е надлежно уведомена да го освободи. Въз основа на така установените факти по делото, решаващият състав намира, че са налице предпоставките на чл. 65 от ЗОС и за жалбоподателката не е налице годно правно основание да ползва общински терен.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че имотът не е идентифициран по надлежен ред, с идентификационен номер по кадастрална карта и описан със граници и съседи. Тези съображения биха имали значение, ако на изземване подлежи самостоятелен урегулиран поземлен имот, а не част от тротоарно пространство, предоставено за осъществяване на търговска дейност по реда на чл.56 от ЗУТ.

В приложенияте по делото писмени доказателства, които са част от административната преписка, процесният имот е описан по един и същи начин в договора за наем, разрешението за търговска дейност и заповедта за изземване. Освен това към разрешението № 15/13.05.2008 г. е приложена схема за разполагане на преместваемото съоръжение според изискванията на чл.56, ал.2 от ЗУТ. В този смисъл за жалбоподателката е ясно за кой имот точно става дума и твърденията, относно неяснота при идентификацията на терена, който подлежи на изземване, съда възприема само като част от защитната теза в хода на производството, които не се подкрепят от събраните доказателства.

В хода на съдебното производство не се установиха нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на обжалвания административен акт. Жалбоподателката е уведомена, че следва да освободи предоставения ѝ под наем терен и за това ѝ е предоставен разумен срок /вж писмо изх.№ 10/ПО-274 от 10.09.2010 г./. Уведомена е и за последствията при евентуално неизпълнение на задължението за освобождаване на общинския терен. Освен това, общинската администрация е пристъпила към принудително изпълнение едва след като е констатирала, че много след изтичане на предоставения срок за доброволно изпълнение, терена не е освободен.

Спазени са и изискванията за форма на разглеждания индивидуален административен акт, съгласно чл.59 от АПК, като не са допуснати нарушения в писменото обективизиране на властническото волеизявление, които да опорочават заповедта.

Изложени са фактическите основания на административния орган да издаде заповед за изземване на общински имот. Подробните мотиви на акта позволяват на съда да провери дали правилно при установената фактическа обстановка е приложена относимата правна норма. При тази проверка се установи, че заповед № 72/17.01.2011 г. на Кмета на Община Перник, е издадена при наличие на предвидените в приложимата материална норма предпоставки и в съответствие с целта на закона.

От изложеното до тук, за решаващия състав се наложиха следните изводи: теренът на който жалбоподателката извършва търговска дейност е общински – това е тротоарът на ул.Кракра в гр.Перник. Срокът на даденото разрешение за извършване на търговска дейност е изтекъл още на 01.05.2009 г., следователно този имот се държи без правно основание от жалбоподателката. В указания срок общинският имот не е освободен доброволно, ето защо правилно и законосъобразно Кметът на община Перник е издал заповед за изземване на терена по реда на чл. 65 от ЗОС, а жалбата срещу нея е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, на Община Перник се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в размер 150 л в. юрисконсултско възнаграждение, определено по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения / обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2 от 9.01.2009 г./.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ„Н.-Н.С.“***, представлявано от Н. М.С., срещу Заповед №72 от 17.01.2011 г. на Кмета на община Перник, издадена на основание чл.44, ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, във връзка с чл.65,ал.1 от Закона за общинската собственост.

ОСЪЖДА ЕТ„Н.-Н.С.“***, представлявано от Н.М.С.,***0 лв., представляваща разноски в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/